

вять много добры и полезны работы на себе и на ближны-ты; и кога ся употреблявать, както Господъ далъ, достойно и почтено, пары-ты, отъ само себе и да не съ честь и блаженство, напълно помагать чловѣку за добруване.

XIV. Какво добро еще има у труда?

Всяко добро дръво, добры плодове ражда.
(Ев. Матея, гл. 7 стр. 17.)

Трудъ-ты отъ една страна ако е за чловѣка законъ и едичкий начинъ, съ кой-то може да ся уздрави истинно-то добруване на тоя свѣтъ, отъ друга страна изъ него извиратъ и толкова си други добрины, за това всякой честитъ чловѣкъ трѣбува да ся залюби за него и да го обыкне.

Прѣди всичко за най-голѣмо добро не ли броимъ здравіе-то и задоволство-то? А и за тыя двѣ нѣчта безъ трудъ сир. безъ да ся напинамы съ умъ и съ снагѣ, не може и да ся помисли. Малко дѣтенце еще отъ пелены начина, и безъ да знае, да си употреблява силы-ты та ся връти и мръда, а кога по порасте земе да лази, да щапа, да ходи, да скачя, да тича. По нѣкога дори по играчки-ты и по игры-ты може ся позна на кое дѣте какво му тегли срѣдце и съ врѣмѧ что ще обичя то най-много да работи. А что да кажемъ за едно младо момче? Въ това врѣмѧ за най-голѣмъ буйность и прѣгавинѣ, тромавина-та и нехърь-та не ли съ най-очевиденъ бѣлѣгъ за нездраво тѣло или за слабъ умъ?

Да ся трудимъ и да си напинамы природны-ты